

Rege a magyaroknak, rege a kunoknak

2019 augusztus 03. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

1

Átlag: 1 (1 szavazat)

Mérték

Mi vagyunk!

„Amikor a szivárvány ragyog, Szej han lánya, Surbán mosolyog.”

Csendes volt a puszta, a tegnapi forróság elmúlott, frissít? es?k áztatták a homokot. Kotogu az id?s kun tanítóm szelíden magához intett és az ablakon át a fényesen ragyogó, páracseppekb?l összeálló égi jelenségre mutatott: - Látod? Szivárvány, ahogyan a magyar mondja, Surbán, ahogyan meg a kun. Amikor Surbán boldog, mindkett? népre egyformán mosolyog. Bizony mondom, egyformán, mert ? ugyan örökre kun, de méhe magyar királytól fogant. Nagy csodálkozással néztem mesteremre és tátott szájjal „ittam” minden bölcs szavát:

-Surbán Szej han bej leánya volt, aki Erzsébet nevet kapta a keresztségben, s István király felesége lett. A lányból asszony, a kunokból meg büszke magyar… Az öreg barátom látván értetlenségemet és er?s kíváncsiságomat, az ölébe vett s mind az összes kilenc esztend?s földi életem évére egy-egy szem vadszilvát rakott elibem. Én a szilvát faltam, tanítómat hallgattam, s megelevenedett el?ttem a múlt. Valahogyan így mesélte mély búgó baritonján Kotogu az ?si regét: Az Úr 1246. évének tavaszán érkezett meg a táborunkba IV. Béla magyar király követsége, hogy a kunokat megkövesse, megbocsátásukat elnyerje, s törzseinket visszahívja Bolgárországból a magyar hazába. Mikoron uraink a magyarok kérését meghallgatták – bocsánatkérésüket elfogadták, s ?ket útjukra elbocsátották – a bej rögvest összehívta a nemzetségf?k Nagy Tanácsát.

Hosszú és hajnalig tartó szócsata után a f?emberek nem tudtak megegyezni; volt ki ellenezte, s volt ki támogatta a visszatérést, míg utoljára a kunok ura, a dics? Szej han bej emelkedett szólásra. A hatalmas jurtában szinte hallható lett egyszeriben a csend, minden szempár a legnagyobb tisztelettel a vezérre figyelt:

-Testvéreim a békében, testvéreim a harcban! Mindannyian tudjátok, hogy ott voltam a mongolok elleni összes honvéd? csatában, s láthattátok, hogy életemet soha nem féltettem! Ott voltam akkor is, amikor a Kalka folyó melletti viaskodásban végleg legy?zettünk és a magyarok királyától, országukba befogadást nyertünk.

Els?k között vettem fel a kereszt jelét még Barsz fejedelem tumenjének parancsnokaként, és Kötöny kánt követve én léptem el?ször keresztény kunként magyar földre. Béla király hívására a mongolok elleni kun seregét én vezettem, s Kötöny kán meggyilkolásának hírét is én vettem legelébb.

Akkor azt kérdeztem, hogy milyen király az, aki nem tudja megvédeni szövetségesének urát? Most pedig azt kérdezem, hogy milyen király az, aki belátván hibáját, képes bocsánatunkat kérni és fejét meghajtván a jobbját nyújtjani felénk? Én és törzseim visszatérünk Magyarországra, ha Béla a kunok és magyarok békéjét friggyel megpecsételi! Leányom hat esztend?s, a király fia hét. Jöjjön létre a jegyesség, a régen vágyott békéért!

Mire Kotogu a regében idáig ért, a kíváncsiságom nem hagyott nyugodni:

-Mondd id?sebb Testvérem, mi lett végül? A kunok visszatértek?

Kotogu elmosolyodott, ahogyan csak ? tudott:

-Hát, hogyne tértek volna vissza, hiszen itt vagyunk! Persze nem mindegyik. Volt kik Bolgárországban maradtak, vagy Kumánia elveszejtett földjére tértek, de a szlávok és románok sokaságába is belekeveredtek. A Bolgáriában lév? kunok fele, azonban Szej han bejjel Magyarországra jött, hogy az atya még megérje, hogy a leánya 1254-ben magyar királynak legyen a felesége.

-És a Surbán vagy szivárvány? – vágtam bele tiszteletlenül a feln?tt ember beszédjébe.

A tanítóm, ez egyszer nem haragudott meg:

-Tudod Ifjú, mind a kett? a miénk és mindannyiunké! Magyarokká lettünk, mi kunok, jászok, palócok, székelyek, beseny?k és a többi népek valamennyien, mert ezernél is több év óta a magyarok vezetik a kárpát-medencei íjfeszít? szövetséget. És ez így van jól!

Mert mind mi vagyunk!

Évtizedek teltek el, Kotogu mester réges-régen a Hadak Útját járja, de ha felt?nik a szivárvány az égen, akkor én reá gondolok. Reá és az Erzsébetté lett Serbánra, gyermekkorom felejthetetlen nyarára, s velük együtt a büszke

magyarságra…

Zetényi-Csukás Ferenc - http://hungaryfirst.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló